

Március 8: Nemzetközi Nőnap

1910-ben Koppenhágában, a második nemzetközi nőkonferencián Clára Zetkin, a nemzetközi szocialista nőmozgalom vezetője javaslatára elhatározták, hogy minden év március 8-át a jobb jövőért, az egyenlőségért, a békéért harcoló lányok és asszonyok ünnepévé, nemzetközi nőnapjává avatják.

Március 8-a a dolgozó nők életének nagy harcának nagy ünnepe lett. Ez a harci erők seregszemléje. Március 8-ból is erőt merít a kapitalista országokban, gyarmatokban élő, elnyomásban élő asszony, akiknek

nincs egyenlő joguk a férfakkal.

kevesebb bért kapnak csupán azért, mert nők, nem szólhatnak bele sorsuk irányításába. Amerikában a nőket a munkanélküliek szomorú seregében is megkülönböztetik, kizárják őket az elhelyezkedés, az állásváltás lehetőségéből. Nemcsak a dolgozó nő, hanem a kapitalista országban lévő háziasszonyoknak a rendkívül csekély bérek miatt, nap, mint nap, csodát kell művelniük, hogy családjukat jólakathassák.

Azonban az asszonyok önérzete, öntudata napról-napra erősödik, ma már a nők milliós tudatosan harcolnak a nyomorúságuk legfőbb okozója, a háború ellen. Napról-napra nő azoknak az asszonyoknak a száma, akiknek a keze forró, szétéphetetlen baráti szorításban kapcsolódik össze, ezek a kezek, az anyák kezei, melyek gyöngék, mikor kicsinyeiket simogatják, de ökölbe szorulnak, amikor gyilkosok ellen kell megvédeni gyermeküket.

A békeharcos nők élen a szovjet nők járnak.

akik hazájuk erősítésével támogatják a népek küzdelmét. A szovjet nők, akik olyan sok áldozatot hoztak az elmúlt világháborúban, akik fegyverrel harcoltak hazájukért, megvédték szabadságukat, egyenlőségüket, jogaikat, résztvesznek a nemzetközi nőmozgalomban, síkra szállnak valamennyi nő szoros kapcsolatáért és egységéért.

Sokat tanultunk a szovjet nők példájából, harcából, akik önfeláldozóan harcolnak a létért, és életüket adják az igaz ügyért, a szabadságért. Mi, magyar asszonyok, ezzel a szabadsággal élni akarunk és harcolunk is érte. Az asszonyaink feladatai a szocializmus építésében igen nagyok, az asszonyok éljenek az egyenjogúsággal, kormányunk által biztosított lehetőségekkel, kapcsolódjanak bátran a termelő- és államépítő munka valamennyi ágába, hasznosítsák a szocialista építés számára tudásukat, műveltségüket, szakismeretüket, gyakorlatukat.

Legyenek a női dolgozók élenjárók.

a kezdeményezésben válnak a mezőgazdaság fejlesztőivé, mint családanyák buzdítsák férjüket, gyermekeiket fegyelmezett jó munkára. Neveljék fiaikat és leányaikat a párthoz és államunkhoz hű harcossá, neveljék gyűlöletre az ellenséggel szemben, akik újra a családjukat, függetlenségüket, hazájukat akarják vérbefojtani. Terjesszék ki ezt a gondoskodást a hazára, az egész dolgozó népre, azzal, hogy öntudatosan,

meggyőző erőt és fáradságot nem kímélve, felvilágosító, nevelő munkát fejtsenek ki. A nő sokkal alaposabban meg tudja magyarázni a munkafegyelmet szükségességét, meg tudja magyarázni, hogy mit jelent a jobb élet, hiszen a nők foglalkoznak a háztartással, nekik kell a férjüket buzdítani hiánytalan munkára, beszélni velük naponta, érdeklődni a munkájuk iránt, segíteni őket, ezzel hozzájárulni az élet-színvonal emeléséhez.

Ítéljék a nagy feladat az üzemi MNDSZ-re. Nem szabad megelégedni azzal, hogy a vezetőséget megválasztották.

A vezetőségválasztás óta a tagság magára van hagyva.

nincs mozgósítva, pedig ma már nem szabadna lenni a bányánál egyetlen olyan nőnek sem, aki nem vesz részt az MNDSZ munkájában. Nem szabadna lenni olyan nőnek, aki nem érzi át a párt iránti hűségét, a kongresszusi verseny jelentőségét, s aki ezt ne kapcsolná össze a békével.

Ez a feladat az MNDSZ feladata, a béke megvédése, hazánk erősítése, jobb életünk megteremtésének a segítése. Most, március 8-án, amikor az egész világ dolgozó női erejűk tudatában valamennyi országban fölemelik szavukat a még elnyomásban élő nő testvéreik megsegítése érdekében, akkor a magyar asszonyoknak, a várpalotai bányá dolgozó nőinek szívvel-lélekkel részt kell venniük az MNDSZ munkájában azért, hogy saját életük jobb legyen, hazájuk erősebb, a béke szilárdabb.

Emlékkünnepély Sztálin elvtárs halálának évfordulója alkalmából

Sztálin elvtárs halálának évfordulója alkalmából pénteken, március 5-én este 7 órakor a Kultúrthozban emlékkünnepély lesz.

A beszédet a városi pártbizottság munkatársa tartja. A beszéd után Sztálin elvtárs életével foglalkozó szovjet film lesz bemutatva.

Pár szó a sztahanovista mozgalomról

A napokban osztják szét azokat a sztahanovista okleveleket egyrészt, amiket még decemberben terjesztettünk a tröszt felé. Azért írjuk, hogy egyrészt, mert az oklevelek nem teljes egészében érkeztek meg, hanem kb. a felterjesztett dolgozóknak csak mintegy fele kapja meg most a sztahanovista oklevelet.

Mi az oka ennek? Az oka az, amint a tröszt a levelében közölte, hogy azért nem küldi a többi oklevelet, mert nem tud nyomtatványokat beszerezni. Ez azt jelenti, hogy a sztahanovisták elismerése, és a sztahanovista oklevél adományozása attól függ, hogy a Nehézipari Minisztérium illetékesei, vagy a Középdunántúli Tröszt vezetői nem képesek sztahanovista oklevél nyomtatványt szerezni és ezért igen sok dolgozó jogosan panaszkodik.

A sztahanovista mozgalom hazánk legerősebb mozgalma, a munkaverseny lendítő ereje és mégis ez a lendítő erő megtörik a nyomtatványhiányon, az illetékesek hanyagságán, nemtörődőségén.

Nem így kell a sztahanovista mozgalmat, a versenymozgalmat kezelni, mert ezzel a lélektelen eljárással nem tudunk sztahanovistákat nevelni.

Válasz Serfőző elvtárs levelére

Serfőző elvtárs levelet írt az újságnak, amelyben engem okolt, a zomp kitisztításának hiányáért. A hiány nem az én részemről van, hiszen Serfőző elvtárs tudja, hogy én mindég takarítottam a zompot, de arról nem tehetek, hogy a másik két szak nem olyan lelkiismeretesen kezeli ezt a kérdést, mint én. Sokszor olyan állapotban kapom a zompot, hogy

egy műszak kell a kipucolására. Kelemen Károly szállítási felvigyázó.

Beszéltünk Serfőző elvtárral, valóban Kelemen elvtárs takarítja a zompot, de nincs együttműködés a felvigyázók között és ezért mindhárom felőlesek azért, hogy ilyen állapotok voltak az elmúlt héten a bányában.

Rakják le a fát a csapatok

Az elmúlt héten az újság közölt egy cikket a Ferenc-mezőről, egy dolgozó megállapítását a fa munkahelyre szállításáról. Nem tudjuk a fát a munkahelytől 3 méterre vinni és bizony gyakran előfordul, hogy négy köcsi fát is kiküldenek a napra, mert nem kell senkinek, nem rakják le. A 107-es szinten fordult elő, hogy sok fát ki kellett küldeni, mert

a csapatok nem voltak hajlandók lerakni és ha mi lerakjuk, akkor arról panaszkodnak, hogy messziről kell behozni.

A falrakás a csapatok kötelessége és kérjük a frontmestereket, a csapatvázárokat, hogy gondoskodjanak a fa lerakásáról, mert így a fahiányt csökkenteni tudjuk.

Hánizs Károly főmester.

Mi történt Csőzpusztán?

Kedves Elvtársak! Kérjük közölni lapjokban a következőket:

A Csőzpusztai állami gazdaság vezetősége felkérte a kerületi tanácsot, hogy tegye közzé a város területén, hogy növekedés serzéséből mintegy 300 darab eladó, s aki venni szándékozik, azok jelentkezzenek a kerületi tanácsnál összeírás végett. Ezt a közleményt közhírré tettük és az összeírást befejezve, az állami gazdaság által közzétett napon, február 23-án a v. b. elnökhelyettes és az érdekeltek felmentek Csőzpusztára, az állami gazdaságba.

Ott azzal fogadták őket, hogy a sertések legnagyobb részét már a környékelieknek eladták, s így a 300 igénylőből alig 30-40 dolgozó vásárolhatott.

A Csőzpusztai állami gazdaság vezetőségének ezen helytelen magatartása a venni szándékozők és nagyrésztben bányász dolgozók között jóes elégedetlenséget váltott ki. De ugyanakkor félrevezette a helyi tanácsot is, mert tudta jól, hogy az összeírás folyik, az érdekeltek igényeiről, mégis azt megkerülve, helytelenül a környékelieknek eladták a ser-

tések legnagyobb részét s olyan helyekre is került sertés, akik nem úgy, mint a bányász dolgozók, továbbtartásra, nevelésre vették volna, hanem üzérkedés, harácsolás céljából, kapzsiságból vásárolták fel a várpalotai dolgozók elől. Ezért közöljük a fentieket az elvtársakkal, hogy az érdekeltek dolgozók tisztán lássanak ebben a kérdésben, melyet a kerületi tanács önhírből kívül a Csőzpusztai állami gazdaság vezetőségének helytelen magatartása és intézkedése miatt nem tudott megoldani.

Beke Pálné v. b. elnök.

A Csőzpusztai állami gazdaság vezetője helytelenül cselekedett, mert becsapta a tanácsot és a tanácsot keresztül a dolgozókat. S a sertések legnagyobb részét olyanoknak adták el, akik üzérkednek vele. A Csőzpusztai állami gazdaság vezetősége okuljon ebből az esetből és a jövőben ilyen hibákat ne kövessen el és ne vezesse félre a dolgozókat, hanem ígéretének minden körülmények között legyen eleget. (Szerk.)

Az Anyagellátó Vállalat segítse a versenyt

A Középdunántúli Tröszt levelet küldött szállítási dolgozóknak, amelyben írja, hogy versenyben van a Nógrádi Tröszttel és ebben a versenyben nagy része van a szállítási dolgozóknak is. A szállítási felvigyázóknak kell ellátni a bányát bányafával.

Ezen a területen sok hiányosság merült fel, nem kaptunk megfelelő méretű fát. Az Anyagellátó Vállalat erről nem gondoskodik, még kérését sem kapunk ahhoz, hogy a leszállított fát megjelöljük, többi kérésünkre még azt sem biztosították. Kérjük az Anyagellátó Vállalat vezetőségét, hogy érezze át a verseny jelentőségét és gondoskodjon arról, hogy megfelelő méretű fát kapjunk, amivel a verseny sikerét biztosítani tudjuk.

Tóth János

sztahanovista frontmester

Szakmai továbbképzés

VÍZBETÖRÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA

Az átnemeresztő gátaknál lényegesen megvalósult a víznyomás megakadályozása. Nagyjából készült a kivitelben készültnek, nagyobb nyomás esetén pedig betonból. A tapasztalatok szerint ahol rövid kötési idő áll rendelkezésre, bauxitcement is használható, mint azt már az 5. fejezet 1-es pontjában említett vízbetörés esetén is láttuk.

A bekövetkezett vízbetörések elzárásának egyik módszere, hogy a víztereszto hasadékokba vagy üregekbe, továbbá a víztároló homokba, vízártó anyagokat viszünk be. A legtöbb esetben erre a célra cementmentes keveréket használunk fel. Különösen a dorogi szénmedencében fejlesztették ezt a módszert nagy tökélyre. A várpalotai szénmedencében, mivel a karsztvíz nem közvetlenül a karsztvízrétegből kerül be a bányába, hanem a víztároló homokrétegen keresztül, ezt a módszert csak két esetben használták. Először az Osi úti M. 2. akna mélyítésénél a fedőben lévő pleisztocén kavicsréteg átharantásakor kapott kb. perccenként 6 köbméteres vízbetörést tömítették el cementlással.

Tömítőanyagul itt gépcement és Calciumcloridral gyorsított cement volt beadagolva. A laza homokos kavics a tömítés után helyenként kemény részben agyagszerű és részben gyurható mutatott. A gyorsított kötési beton 12 óra után 50 fokos szögben kötött meg az aknában. A cementtej beadása sürített levegővel meghajtott szivattyúval történt.

Az Új-Ferenci vízbetörés volt a második eset, amikor cementlást alkalmaztunk. A vízelenítési munkák megindulásakor az eredeti perccenkénti 12 köbméteres vízmennyiség már perccenként 6 köbméterre csökkent. Nyugalmi vízszint biztosítása érdekében a már előbb említett gátat építettük be az Új-Ferenci cserkébe. A gát elkészülte után az új gát tulajdonképpen fel-

adat, hogy a külszínről a vágatokba lemélyített 3 furólyukon keresztül olyan anyagokat adagoljunk be, amelyek a vágatot eltömítve, a további vízfolyást megakadályozzák. Ezzel el akarjuk érni, hogy a napi több ezer forintot kitevő vízemelési költségeket megtakaríthassuk, továbbá a bányamezőt újból megindíthassuk és a termelés szolgálatába állíthassuk. A vízelenítési munkák 1953 júli. 9-én kezdődtek meg és 1953 október 15-én lettek kész. Ezen idő alatt 3 furólyukon keresztül a következő tömítőanyagot adagoltuk be: 380 köbméter dolomitmurva, 63 köbméter homok, 50 q cement.

Minden furólyukat befejezése alkalmával 90 m mélységig homok és cementgyurmával előngöltünk azon célból, hogy a fedőrétegeken való vízátzivárgást megakadályozzuk.

Fenti eljárással sikerült a 6 köbméteres perccenkénti vízmennyiséget úgy elzárni, hogy jelenleg az Új-Ferenci cserkében lévő gáton átfolyó víz mennyisége 120 liter perccenként.

Frontfejteseken betört talpvízek esetén a következő eljárás alakult ki Várpalotán: legelső feladat megakadályozni azt, hogy a víz a szállítógáton folyjon

ki, mert ott talpduzzadási okoz. Inkább a frontomlokot hagyjuk végigfolyni a vizet és az első légvágaton keresztül vezetjük ki a vízvágatba. Az előreszenelés alkalmával 40-50 m talpszéret visszahagyunk, erre szereljük át a kaparót és erre rakjuk a máglyasort. A régi máglyasort nem raboljuk ki, hanem régi és az újonnan beépített máglyasor között árkot mélyítünk a víz elvezetésére, amelyet öcskafával és raboltészakkal be is szoktuk fedni, nehogy a főtéről behulló meddő azt hamar eltömítse. Ha a vízbetörés homokot hoz magával, akkor az így elkészített árkot műszakonként 1-2 fövel takarítani kell, nehogy a leülepedő homok eltömítse. Így rendszerint sikerül elzárni, hogy a víz nem folyik be a fejtés homlokára és 2-3 omasztás után el is szokott maradni. Nagyjából talpvízbetörések esetén az egyszeri árkolás nem ad kielégítő eredményt és ekkor az két, esetleg három ízben is meg kell ismételn. Ha a víz már elmaradt, akkor a frontot újból eredeti magasságára lehet lemélyíteni.

Szép Endre bányamérnök.

(Vége.)

Elfogadjuk a versenyfelhívást

A Középdunántúli Trösztön belül is megindult az egycsillés mozgalom, ezt a mozgalmat Trösztünk felhívására mi is át vesszük.

Ajkáról, Cséklétről, Padragról, Dudarról és Pusztavámról sztahanovista csapatvezetők és frontmesterek felhívást intéztek hozzánk. A frontom nevében ezt a felhívást elfogadjuk és vállalom, hogy egy csille szén helyett keittől adunk ki fejenként minden műszakban, mert minden családját szeret embernek tudnia kell, hogy minden csille szén hozzájárul az életszínvonal emeléséhez, és ha mi többet termelünk napi előirányzatunknál, akkor jobban élünk és ha az üzemenk is jobban harcol az üzemek közötti verseny elsőségéért.

Az a kérésünk üzemünk vezetőihez, aknászokhoz, főmesterekhez, hogy anyagot és üres csillét adjanak a részünkre, hogy vállalásunkat teljesíteni tudjuk.

Tóth János

sztahanovista frontmester